

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi, zważywszy, że domniemane wypowiedzi, apele i deklaracje, które przypisuje się skarżącej wchodzą w zakres tych praw człowieka.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej w zakresie odnoszącym się do uzasadnienia aktów, braku rzeczywistego wsparcia faktycznego dla przytaczanych przez Radę powodów oraz praw dotyczących wolności wypowiedzi, prawa do obrony i prawa własności, jako że w momencie przedłużenia obowiązywania zaskarżonych przepisów nie zastosowano się do konieczności przedstawienia rzeczywistych dowodów i nie dochowano wymogu przedstawienia uzasadnienia, co przekłada się na pozostałe prawa.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa własności w powiązaniu z zasadą proporcjonalności, zważywszy, że do doszło do ograniczenia tego prawa i to w sposób nieproporcjonalny.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady równego traktowania, ponieważ bez powodu doszło do naruszenia pozycji konkurencyjnej skarżącej.
7. Zarzut siódmy dotyczy nadużycia władzy, ponieważ istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne przesłanki pozwalające na ustalenie, że nałożenie i przedłużenie sankcji służyło celom innym niż te utrzymywane przez Radę.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2020 r. – Perry Street Software/EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)

(Sprawa T-720/20)

(2021/C 44/74)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Perry Street Software, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Hawkins, solicitor i T. Dolde, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Toolstream Ltd (Yeovil, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską w odniesieniu do słownego znaku towarowego SCRUFFS – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 171 590

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2020 r. w sprawie R 550/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą (przy założeniu, że przystąpi ona do postępowania w charakterze interwenienta) kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Nieprzeprowadzenie pełnego badania oraz przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów na podstawie art. 72 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2020 r. – Prigozhin / Rada

(Sprawa T-723/20)

(2021/C 44/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yevgeniy Viktorovich Prigozhin (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: M. Lewis, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1481 z dnia 14 października 2020 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾ oraz decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/1483 z dnia 14 października 2020 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽²⁾;
- nakazanie Radzie pokrycie kosztów postępowania poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada w sposób oczywiście błędny uznała, iż w przypadku skarżącego zostały spełnione kryteria umieszczenia w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi w związku z sytuacją w Libii. Skarżący podnosi, że Rada nie zidentyfikowała podmiotu wskazanego jako Wagner Group, że nie był on w żaden sposób powiązany z takim podmiotem oraz że nie współpracował z takim podmiotem, ani go nie wspierał.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła spoczywający na niej obowiązek uzasadnienia swojej decyzji. Skarżący zarzuca, że uzasadnienie nie jest właściwe w odniesieniu do środków restrykcyjnych, nie wskazuje okoliczności faktycznych i prawnych oraz nie odnosi się do konkretnych informacji zawartych w aktach sprawy wskazujących, iż decyzja została podjęta wobec skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiednich i uzasadnionych powodów oraz popełniła oczywiście błędy w ocenie, wydając decyzję.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada nadużyła swojej władzy ze względu na oczywiste błędy w ocenie w trakcie wydawania decyzji. Skarżący podnosi, że decyzja o nałożeniu środków ograniczających na skarżącego została wydana wyłącznie lub w decydującej mierze w celu osiągnięcia celów politycznych, a nie z podanych w uzasadnieniu powodów.